

KIÁLTÓ SZÓ

7. évfolyam, 28. szám

A kiskundorozsmai Keresztelő Szent János Plébánia hetilapja

2019. július 14.

Evangelium

...”az úton senkit se köszöntetek”...

(Lk 10,4)

A zsidó szertartásrend szerint, amikor az ároni áldás elhangzik, a pap kitárt karja különböző magasságban kell, hogy legyen. Újait párosával egymás mellé szorítja, mintegy háromágú villaformát alkot, ami a héber nyelvben az s betű, Isten egyik nevének kezdőbetűje. Shadday, jelentése erős, hatalmas. A kéz tartásának magassága attól függ, hogy az áldás Izraelben vagy Izraelen kívül hangzik-e el.

Ha Izraelben mondják az imát, ahol mindenki zsidó, ott magasra kell emelni a kart, hogy az áldásban mindenki részesüljön.

Ha nem zsidó földön imádkozzák, akkor eresszék lejjebb a kart, hogy ne mindenki, csak aki itt van, arra szálljon az áldás. A többiekre ne. Azért, mert akik nem zsidók, azok nem tudják, mi történik itt, és félreérthetik, vagy nem is értik az áldás lényegét.

Jézus elküldi a 72 tanítványt, de lelkükre köti, az úton ne köszöntsenek senkit. Azért ne, hogy az Isten üzenete fölöslegesen ne jusson boldog boldogtalan fülébe. A tanítványok köszönése ugyanis nem köszönés, hanem ima. Ha útközben valakinek elmondjuk ezt az isteni üzenetet, az könnyen azt hiheti, hogy ez egy köszönés. Félreértheti, amit mondunk. Megszólalunk, hogy békeség e háznak, ami azt jelenti, a Szentlélek szálljon le rátok, ők pedig válaszolnak, jó napot kívánok. Így a krisztusi megbízás nem éri el a célját, félreértik. Köszönésnek veszik az áldást. Üdvözlésnek az imát.

Jézus megbízása az, hogy a tanítványok ne beszéljessenek, hanem imádkozzanak. A szentmisében én is megkérdezhetném a híveket, hogy vagytok, mi újság? Beszélgetünk.

És válaszolják: a kánikulát kivéve, ami próbára teszi az ember szervezetét, egészen jól érezzük magunkat. De én azt mondom, az Úr legyen veletek és a hívek válaszolnak, és a te lelkeddel. Emeljük fel szívünket, adjunk hálát Urunknak, Istenünknek. Ez is beszélgetés. Azzal a különbséggel, hogy ez a beszélgetés imádság. Erre kéri Jézus tanítványait. Amit mondotok, az ne csak értelmes legyen és tartalmilag gazdag, hanem az imádság legyen.

Majd folytatja, amikor betértek egy házba, így szóljatok: békeség e háznak. Ha a békeség fia lakik ott, rászáll a ti békétek, ha nem, akkor visszaszáll rátok. Ezek szerint a béke nemcsak egy szó, hanem egy személy, a Szentlélek. A szentmise elejének jól ismert hosszabb köszöntése így hangzik. A mi Urunk Jézus Krisztus kegyelme, az Atyaisten szeretete és a Szentlélek egyesítő ereje legyen mindnyájatokkal. Ez a beköszönés, egy áldás, egy imádság. A Szentlélek lehívása a ház lakóira.

Onnan tudjuk, hogy a Szentlélek nemcsak egy szó, hanem személy, hogy működik. Nemcsak elszáll, mint egy mondat, hanem leszáll, és ha nem kell, visszaszáll. Mozog, közlekedik. Dolgozik. Működik.

És ha a ház lakóinak nincs szükségük az Isten lelkére, akkor az visszamegy arra, aki adta. Honnan tudjuk ezt? Az erőből. Onnan, hogy az igehirdető nem keseredik el a hitetlen emberek láttán, hanem feláll. Továbbmegy, és másokat is meghív a Lélek közösségébe.

Páduai Szent Antal Máriás prédikációnak egyikében azt olvassuk,

„Mária bent van otthonában, amikor Gábor angyal meglátogatja őt. És mivel bent van (eiselhón pros autén = belépett hozzá az angyal) ezért méltó az Isten áldására.

Nem szabad azokat köszönteni, akik kint vannak. Jézus megveti azokat, akik köszöngetnek az utcákon és nyilvános tereken. Aki kint van ilyen helyeken, az sem az Isten, sem az angyal köszöntésére nem méltó.”

Mert Isten dolgaiban BENT KELL LENNI elmélkedéssel, imádsággal, érdeklődéssel és olvasással. Mert aki bent van, csak az szólítható meg. Az vár, fülel, nyitott.

G.F.

Létige

- 14. v.: MTörv 30,10-14; Zs 68,14-37; Kol 1,15-20; Lk 10,25-37
- 15. h.: Kiv 1,8-14,22; Zs 123; Mt 10,34 - 11,1
- 16. k.: Kiv 2,1-15a; Zs 68,3-34; Mt 11,20-24
- 17. sz.: Kiv 3,1-6,9-12; Zs 102; Mt 11,25-27
- 18. cs.: Kiv 3,13-20; Zs 104,1-27; Mt 11,28-30
- 19. p.: Kiv 11,10 - 12,14; Zs 115; Mt 12,1-8
- 20. sz.: Kiv 12,37-42; Zs 135; Mt 12,14-21
- 21. v.: Ter 18,1-10a; Zs 14; Kol 1,24-28; Lk 10,38-42

Hirdetések

A Ligeti kápolnába minden vasárnap du. 4-től 5-ig várják a kedves híveket imaórára.

P.Gy.

Anyakönyvi hírek

Keresztelés:

Máté Dávid Bakacsi Antal és Király Katalin,

Martin Balázs, Radics Balázs és Nagy Éva gyermekeik a keresztség szentségében részesültek 2019. július 7-én.

P.Gy.

Csíksomlyói zarándoklatunk története

Második nap

(2019. május 31, péntek)

A fáradalmakat kipihenve változatos és ízletes reggeli várt bennünket az étkezőben.

Az eredeti tervtől eltérően útnak indultunk, hogy a Haszmann Pál Néprajzi Múzeumot *Alsó-csernáton* megtekintsük.

Mielőtt beléptünk a könyvtárnak és foglalkoztatónak kialakított Csernátoni Népfőiskola előadóterembe, Mihálffy Béla képviselő urunk üzenetét tolmácsolta plébános atyánk, és ekkor tudtuk meg, hogy azon a híres-nevezetes helyen vagyunk, ahol a kiskundorozsmai Hősök ligetében felállított csodálatos székelykapunk készült.

Nagy megtiszteltetést jelentett, hogy találkozhattunk Pali bácsival, aki folyamatosan jelen volt és irányító, közreműködő munkájával részt vett a munkálatokban.

Ikertestvére, Gyuri bácsi szívet szorongató, de szívből fakadó őszinteséggel mutatta be ezt a skanzen nyújtotta székely csodát, melyet körbejárva felelevenedtek emlékképeink. Kinek a gyermekkorát és közvetlen tapasztalatát, kinek a nagyszülei emlékeit idézték: a fonások, a tarhonyagyúró teknő, a faragott udvari padok, a gépesítés előtti földművelés eszközeinek látványa.

Utunk további részében a *Gelencén* található Szent Imre templomhoz látogattunk, ahol szentmisén imádkoztunk a szeretteinkért, az otthonmaradtokért. Megható érzés volt a szentmise énekeit kántorunk orgonajátékával kísérve énekelni. A sekrestyés Ilonka néni elbeszéléséből megismerhettük a méreteiben, látnivalóiban és felbecsülhetetlen értékeiben gazdag kis „ékszerdobozt”, melynek fres-

kói a Szent László legenda mellett Krisztus szenvedéstörténetét is bemutatták.

Búcsút intve, *Kézdivásárhely* felé haladtunk. A festői táj látképében gyönyörködve idegenvezetőnk folyamatosan gondoskodott ismereteink bővítéséről.

A város főterén az 1848-49-es forradalom és szabadságharc legendás ágyúöntőjének, Gábor Áronnak a szobrát tekintettük meg, majd tiszteletünk jeleként elénekeltük a Gábor Áron rézágyúja kezdetű nótát. Ezt követően a Rigó Jancsi Cukrászdában finomságok fogyasztása tettemelkességé komfortérzetünket.

Ha eddig csodálatosnak ítéltük a környezetet, innen problémát jelent a minősítés, amivel szakvakba önthetnénk a látottakat. Igaz, hogy szakadt az eső, de a Bálványos árnyékában meghúzódó *Mohos-tőzegláp* megtekintése nem jelentett akadályt. A farönkökből kialakított útkövető „járdán” nagyon figyelmesen és óvatosan közlekedve haladtunk el a 17 méter, illetve a közel 100 méter mélységű, két szunnyadó kráterben található tőzszemek mellett. Útközben növényritkaságokat figyelhettünk meg az ingoványos lápban, melyet csak helyi kísérelővel közelíthettünk meg a biztonságunk érdekében.

Lélegzetelállító látványt nyújtott a *Szent Anna-tó* és környéke, melyet autóbusszal közelíthettünk meg. A tavat körülvevő erdő óriás fáinak lombkoronája és az örökzöldek túleveleinek színe visszatükröződött a víz felszínén, és haragos zöldre festette azt. A látnivaló a legendával együtt felejthetetlen élményt jelentett. Különösen, amikor az autóbusszal a hegyről lefele haladva mint erdélyi őslakost, egy „túrázó” barnamedvét pillantottunk meg.

Élményekkel gazdagodva a hajtúkanyarokkal dúsitott szerpen-tinen folytattuk utunkat immár a szállásuk felé. Útközben a rózsafűzért imádkozva teljesedett be a mai napi zarándokút.

A vacsorát követően figyelmes és körültekintő sétára hívták fel a figyelmünket, ugyanis kiderült, hogy az éjszakai kutyaugatás és dudaszó a közelben tartózkodó medvére jelzett.

Bár a milió kecsgetett a programokkal, de tudatosan készül-tünk testileg és lelkileg a másna-pi jeles eseményre és a hajnali ébresztőre.

(folytatjuk)

Te kit választanál?

Az előző kérdésünkre a helyes válasz: **Jézus** volt, aki a Getszemáni kertben a tanítványaitól távolabb imádkozott. Ekkor halláfélelem töltötte el. (Lukács 22,42)

Új kérdésünk:

Ki volt az a szent, aki így írt: „Akik így félelem nélkül állnak a kínzóik elé, lehetetlen, hogy eddig bűnben és vétekben éltek volna.”

1. **Szent Euszébiosz?**
2. **Szent Tatianus?**
3. **Szent Jusztin?**
4. **Szent Fetzitusz?**

A helyes válaszokat névvel és címmel ellátva, péntek estig dobják be a plébánia postaládájába. A helyes megfejtők között egy könyvet sorsolunk ki. A nyertes nevét a július 28-i számban közöljük.

A Jeremiással kapcsolatos játék nyertese: **Tóth Istvánné** volt.

M.L.

A plébánia elérhetőségei:

6791 Szeged-Kiskundorozsma,
Szent János tér 6.
tel.: (62) 461-228 és (20) 82-32-159
email: dorozsmaiplebania@gmail.com
web: <http://dorozsmaiplebania.hu>

Iroda nyitvatartása:

Hétfő - Péntek: 8:00-12:00

Számlaszámok:

OTP- Plébánia: 11735036-20051895
Sztrihá Kálmán Alapítvány:
11735005-20545747
OTP számla - „Főoltárkép restaurálása”: 11735036-20053952

A szerkesztőbizottság tagjai: Gordos Ferdinánd (G. F. - felelős kiadó), Kósa Lászlóné (K.L.-né), Maróti László (M. L.), Moróné Tapody Éva (M. T. É.), Nagy-né Nyíró Katalin (N.-né), Pócsai György (P. Gy.), Szabó József (tördelés), Szalkai Attila (tördelés)